

leri skal have ret til at opsætte skilte ved veje og i vejkryds i nærheden.

Jeg mener, at behovet må kunne dækkes på anden måde. Det kan ikke være meningen, at vi skal fylde veje og landskab op med skilte for at fange forbikørende i farten. Det gør vi jo heller ikke i byerne.

Trafikministeriet, dvs. Vejdirektoratet, er ved at udvikle et trafikinformationssystem. Det går ud på, at der på alle bemandede rastepladser, dvs. både på rastepladser med de såkaldte – for manden havde aldrig klaret det – infotrier, hvor der i dag er info-standere med diverse info-materialer fra Vejdirektoratet, og på olieselskabernes seviceanlæg vil blive opstillet en internetbaseret løsning, hvor trafikanter fra en pc kan trykke sig ind på relevante internethjemmesider.

Man kan få oplysninger om trafik, tog, færger, camping, hoteller, bed and breakfast, vejret og turistforeninger. Informationerne leveres fra forskellige kilder, f.eks. DSB, DMI, Horesta, altså hotel- og restaurationssammenslutningen, Dansk Camping Union osv.

De informationer, som forslaget her peger på, vil efter Vejdirektoratets opfattelse kunne placeres på denne portal. Det kræver selvfølgelig, at der hos turistorganisationerne ude i landet er interesse for og penge til at indsamle og vedligeholde data. For at systemet skal kunne fungere, skal der f.eks. stilles krav om, at butikkerne har faste åbningstider, for ikke at lokke folk ud på ture, der ender blindt.

Jeg har bedt Skov- og Naturstyrelsen om at drøfte det kommende informationssystem med Vejdirektoratet i relation til landdistriktsvirksomhedernes behov for at kunne informere. Hvis det falder positivt ud, vil det efter vores opfattelse være værdt at arbejde videre med informationsmulighederne på eksempelvis større rastepladser. Bliver det tilfældet, skal vi selvfølgelig også have amterne med på banen.

Jeg er godt klar over, at det nye informationssystem i sin nuværende form ikke kan bruges på de små veje, men jeg er sikker på, at det bringer os et godt skridt fremad.

Jeg synes, vi bliver nødt til at tænke i andre baner end skilte, inden vi tager hul på diskussionen om, hvorvidt vi skal lade flere skilte skyde op i det åbne land til skade for landskab og trafikikkerhed.

Vi bliver nødt til at afprøve andre muligheder og give dem en chance, før vi overhovedet diskuterer de ikke så gode løsninger. Hvem skulle

også vurdere virksomhedernes behov for skiltning, som forslaget nævner? Og hvem skulle kontrollere, at et skilt er opsat af en momsregistreret virksomhed? Hvis skiltningen skal opsættes ved eksisterende skiltning, som det foreslås, skal skiltene så stå på vejen sammen med f.eks. færdselsskiltene? Har man i øvrigt tænkt på, hvem der skal lægge jord til? Er det vejareal, er det private grundejere, eller hvem er det, der skal gøre det her?

Jeg synes ikke, at det er fornuftigt, hvis vi uden at afprøve andre muligheder tillod skiltning, der måske ville forringe landskab og trafikikkerhed og indebære en øget administration.

Lad os nu se på erfaringerne fra Trafikministeriets system. Lad os se, om der er interesse for hos landdistriktsvirksomhederne at deltage og levere data til systemet, og lad os derefter se, om der er behov for mere.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg naturligvis er parat til inden for rammerne af den eksisterende lovgivning at se på, om vi kan gøre tingene mere smidigt, end vi gør det i dag. Det er klart. Det er jeg naturligvis indstillet på, men lad mig sige, at en af de ting, der gør det her land så rart at færdes i, er, at vi ikke har sat informationsskilte for virksomheder op overalt. Det er en af de ting, som virkelig er dejlig. Og skal man være taknemmelig for noget, der skete under den borgerlige regering – og det synes jeg man skal, når der en sjælden gang er en mulighed for, at man kan udtrykke sin anerkendelse – så var det, at vi dengang og ikke bare de borgerlige partier, Venstre og De Konservative, men jeg tror stort set hele Folketinget, var enige om, at vi skulle have de stramme regler, som jeg skitserede før.

Jeg synes, at vi nu skulle se, hvad vi kan nå ad Nettets vej, og der vil jeg være meget positiv over for at se, hvad vi yderligere kan gøre, og jeg vil også meget gerne se på, hvad der er af fortolkningsmuligheder inden for de gældende regler, sådan at vi kan tilgodese det legitime behov for virksomhederne uden at komme derhen, hvor forslagsstillerne jo heller selv ønsker at vi skal hen, nemlig at vi får det åbne land genereret af en ubehagelig skilteskov, der også er til fare for trafikikkerheden.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg må jo erkende, at jeg så næsten fik svar på det spørgsmål, som jeg ikke har stillet endnu, for vi er jo helt enige om, at vi ikke vil